

Resolució 560/2023, de 29 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: Reclamació 158/2023

Administració reclamada: Departament de la Presidència de l'Administració de la Generalitat

Informació reclamada: Accés a l'expedient administratiu corresponent al procés de selecció, abans de la resolució del concurs.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: En primer lloc, s'ha de concloure que la GAIP té competència plena per resoldre aquesta Reclamació, malgrat que s'hagi formulat en relació amb una sol·licitud d'informació relativa a un procediment administratiu en tràmit i que qui sol·licita la informació tingui la condició de persona interessada en el procediment en qüestió.

En el nostre cas, es podria haver tramitat la sol·licitud d'accés a l'expedient continguda en el recurs d'alçada d'acord amb la legislació de procediment administratiu, que precisament atorga a les persones interessades en un procediment en curs el dret ple d'accedir a la informació del mateix (així es desprèn de l'article 53.1 de la Llei 39/2015, LPAC), així com un termini molt breu d'accés a l'expedient en curs sol·licitat quan es tracta de l'Administració de la Generalitat (com preveu l'article 66 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital).

Sigui com sigui, si per aplicació de la normativa reguladora dels procediments en tràmit o per la normativa de transparència, no resulta sobrer recordar el caràcter antiformalista de qualsevol procediment administratiu, en expressió del principi *in dubio pro actione*, com sovint ha posat en relleu aquesta Comissió.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Departament de la Presidència. Sol·licitud d'accés com a pretensió d'un recurs administratiu. Reclamació contra silenci. Competència de la GAIP. Estimació.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. En data 4 de febrer de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 158/2023, presentada per una persona interessada contra la Direcció General de Funció Pública del Departament de la Presidència de la Generalitat, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El dia 8 de desembre de 2022 la persona reclamant presenta un recurs d'alçada contra l'Acord del tribunal qualificador de 30 de novembre de 2022 dels processos d'estabilització, en el qual s'aprova la valoració definitiva del mèrits i, a més, sol·licita "l'accés a l'expedient

administratiu corresponent al procés de selecció amb codi de tramitació 310: Cos de titulació superior de la Generalitat de Catalunya, enginyeria de camins, canals i ports (grup A, subgrup A1), inclòs en la convocatòria amb núm. de registre 300 (processos d'estabilització mitjançant concurs de mèrits – personal funcionari), abans que es produís la resolució del concurs mitjançant l'adjudicació de llocs i el nomenament corresponents”.

3. La Reclamació presentada a la GAIP el 4 de febrer de 2023 reitera la petició ara mateix recollida i afegeix que “En data 30 de desembre de 2022, l'Administració em fa un requeriment d'esmena del recurs presentat el 8 de desembre i torno a presentar-lo esmenat, el 3 de gener, amb la mateixa sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu esmentat prèviament. Fins a la data, aquest recurs d'alçada no ha estat atès, ni tampoc he pogut accedir a l'expedient administratiu”.
4. El 24 de febrer de 2023 la GAIP fa un requeriment d'esmena a la persona reclamant, per tal que aportés “còpia del recurs d'alçada interposat el dia 8 de desembre de 2022 juntament amb el qual hauríeu formulat la vostra sol·licitud d'accés a informació pública”. El mateix dia la persona reclamant repara l'esmena requerida.
5. En data 1 de març de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En data 3 de març de 2023 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de la Presidència de la Generalitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. L'informe de la Direcció General de Bon Govern, Innovació i Qualitat Democràtiques (DGBGIQD), de 27 de març de 2023, rebut a la GAIP l'endemà, es refereix a que:

“D'acord amb el còmput de terminis establert en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, el darrer dia per presentar recurs o ampliació contra l'Acord del tribunal qualificador era el 30 de desembre i, la senyora XXX va presentar el 3 de gener una ampliació a aquest, resultant extemporani.

La DGFP va resoldre l'extemporaneïtat de l'ampliació del recurs, però el recurs d'alçada està pendent de resolució, en conseqüència no s'ha facilitat a la recurrent les pretensions sol·licitades en aquest”.

I afegeix que:

“D'altra banda, la sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu es va sol·licitar per via de tràmit de recurs a la DGFP, sense fer menció a la llei de transparència ni deixar constància de que es sol·licitava mitjançant els requisits establerts per la sol·licitud d'accés a la informació pública. Així doncs, no es pot entendre com una sol·licitud d'accés a la informació pública en els termes previstos en la Llei 19/2014, del 29 de desembre i el Decret 8/2021, de 9 de febrer”.

8. Després de diversos intents de convocar una sessió de mediació per part de la GAIP, la persona reclamant fa arribar un correu electrònic a la Comissió, en data 16 de juny de 2023, en el qual diu que: “Avui a les 11h tenia la primera reunió de mediació en relació amb el meu expedient, núm. 158/2023, d'accés a la informació pública. M'heu informat que no es podrà fer la sessió per falta d'assistència de la Funció Pública. Per tant, i tenint en compte que el procediment s'està allargant molt i que necessito tenir una resposta a la meva petició, desisteixo del procés de mediació i us demano que continueu la tramitació del meu expedient com correspongui”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix

la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Objecte i admissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació porta causa de la interposició d'un recurs d'alçada presentat el 8 de desembre de 2022, en el qual es sol·licita expressament l'accés a l'expedient administratiu corresponent al procés de selecció descrit en l'antecedent 2, abans que es produís la resolució del concurs mitjançant l'adjudicació de llocs i el nomenament corresponents. La Reclamació presentada a la GAIP el 4 de febrer de 2023 reitera la petició ara mateix recollida i afegeix que en data 30 de desembre de 2022, l'Administració va fer al reclamant un requeriment d'esmena del recurs presentat el 8 de desembre i que va tornar a presentar-lo, esmenat, el 3 de gener,

amb la mateixa sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu esmentat prèviament, la qual cosa ha quedat provada durant la tramitació d'aquest procediment.

Per part del Departament, l'informe emès per la DGBGIQD, de 27 de març de 2023, considera que l'ampliació del recurs presentada per la reclamant el dia 3 de gener és extemporani, la qual va ser expressament resolta per la DGFP. També senyala que "les pretensions sol·licitades" no han estat facilitades a la recurrent perquè el recurs d'alçada està pendent de resolució i que "la sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu es va sol·licitar per via de tràmit de recurs a la DGFP, sense fer menció a la llei de transparència ni deixar constància de que es sol·licitava mitjançant els requisits establerts per la sol·licitud d'accés a la informació pública", per la qual cosa "no es pot entendre com una sol·licitud d'accés a la informació pública en els termes previstos en la Llei 19/2014, del 29 de desembre i el Decret 8/2021, de 9 de febrer".

En vista d'aquesta argumentació, i prèviament a la seva eventual revisió, és precís valorar l'admissibilitat de la Reclamació i la competència de la GAIP per tramitar-la i resoldre-la. Més enllà d'això, no s'efectuarà cap comentari a la suposada extemporaneïtat de l'ampliació del recurs d'alçada que al·lega l'administració reclamada, per no tenir cap rellevància en la resolució del cas que ara ens ocupa.

Com ha senyalat reiteradament la GAIP, en concret des de la Resolució de 23 de desembre de 2015 (sobre la Reclamació 17/2015), aquesta Comissió ve admetent a tràmit reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública afectades per la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG, sobre la base de les consideracions següents:

No hi ha cap disposició en l'LTAIPBG, inclosa la seva disposició addicional primera, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert (o en tràmit) o tancat (o finalitzat) dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un procediment en tràmit o finalitzat, o de cap procediment determinat.

Així mateix, no hi ha cap precepte de l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició de persona interessada en un procediment administratiu degui o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de la ciutadania, amb igual o més motiu ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació que forma part dels procediments administratius que les afecten, i res hi ha en la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Més aviat al contrari: el que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés

a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de més intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu, tot això amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment que es tracti o, en la via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional. La disposició addicional 1a.1 LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre de reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar aquesta Comissió per resoldre-les.

Certament, el més apropiat és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació el que garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir efectivament en els terminis que millor els convingui per a la resolució més favorable, no tant de l'accés per si mateix, sinó del procediment principal. Però si l'òrgan administratiu competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de la continuació normal del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res no permet qüestionar la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, cosa que sens dubte no fa.

En conseqüència, s'ha de concloure que la GAIP té competència plena per resoldre aquesta Reclamació, malgrat que s'hagi formulat en relació amb una sol·licitud d'informació relativa a un procediment administratiu en tràmit i que qui sol·licita la informació tingui la condició de persona interessada en el procediment en qüestió.

3. Sobre l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació i el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La sol·licitud presentada per la persona reclamant el 8 de desembre de 2022 demana, sens dubte, informació pública, ja que sol·licita l'accés a l'expedient administratiu del qual ostenta la condició d'interessada i, en conseqüència, l'administració podria inadmetre-la únicament per les causes previstes legalment, que són les enunciades per l'article 29 LTAIPBG.

La necessitat que la sol·licitud s'ha de regir per la legislació de procediment administratiu, i no per la de transparència i dret d'accés a la informació pública, no és ni de lluny assimilable a cap

de les causes d'inadmissibilitat previstes legalment, que són les úniques que poden aplicar-se legítimament. Menys encara si, com veurem més endavant, la normativa de transparència regula els supòsits i permet igualment l'accés a la informació sol·licitada.

En el nostre cas, i en primer terme, es podria haver tramitat la sol·licitud d'accés a l'expedient continguda en el recurs d'alçada d'acord amb la legislació de procediment administratiu, que precisament atorga a les persones interessades en un procediment en curs el dret ple d'accedir a la informació del mateix (així es desprèn de l'article 53.1 de la Llei 39/2015, del Procediment Administratiu Comú, LPAC), així com un termini molt breu d'accés a l'expedient en curs sol·licitat quan es tracta de l'Administració de la Generalitat. Així ho estableix, en concret, l'article 66 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital, quan literalment afirma que "l'expedient administratiu es posa a disposició en un termini màxim de cinc dies a comptar de la data de sol·licitud, llevat que per causes justificades sigui necessari ampliar aquest termini".

D'altra banda, convé recordar que el Departament considera que la sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu es va sol·licitar per via de tràmit de recurs a la DGFP, "sense fer menció a la llei de transparència ni deixar constància de que es sol·licitava mitjançant els requisits establerts per la sol·licitud d'accés a la informació pública". Així doncs –conclou l'informe- "no es pot entendre com una sol·licitud d'accés a la informació pública en els termes previstos en la Llei 19/2014, del 29 de desembre i el Decret 8/2021, de 9 de febrer".

Tampoc aquest darrer motiu pot ser acollit per la Comissió, precisament en atenció de la literalitat de l'article 53.4 del DTAIP, quan estableix que "en els casos en els quals la sol·licitud d'accés s'insereixi en un escrit que alhora contingui també altres peticions diferents a la d'accés a informació pública, en els termes de l'apartat 1 d'aquest article, la petició d'accés a informació pública s'ha de tramitar d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i amb aquest decret, de forma separada de la resta de pretensions".

Sigui com sigui, si per aplicació de la normativa reguladora dels procediments en tràmit o per la normativa de transparència, no resulta sobrer recordar el caràcter antiformalista de qualsevol procediment administratiu, en expressió del principi *in dubio pro actione*, com sovint ha posat en relleu aquesta Comissió. En paraules del Tribunal Constitucional, aquest principi prohibeix les decisions "que por su rigorismo, por su formalismo excesivo o por cualquier otra razón revelen una clara desproporción entre los fines que aquellas causas preservan y los intereses que sacrifican" (SSTC 38/1998, de 17 de febrer, FJ 2, i 17/2011, de 28 de febrer, FJ 3, entre moltes altres). D'acord amb aquesta jurisprudència i la del Tribunal Suprem (recentment, en les SSTS 76/2020, d'11 de juny i 1721/2021, de 21 d'abril), així com amb la millor doctrina, el principi *pro actione* exigeix que els requisits necessaris d'una acció o una pretensió que la ciutadania fa valdre davant de l'administració pública o de la jurisdicció contenciosa

administrativa han de ser interpretats de la manera més favorable a l'exercici d'aquesta acció o pretensió.

En conclusió, i en atenció a totes les consideracions efectuades anteriorment, és procedent estimar la Reclamació que ens ocupa i declarar el dret de la persona reclamant d'accés a l'expedient administratiu corresponent al procés de selecció descrit en l'antecedent 2.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de juny de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 158/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir al Departament de la Presidència de l'Administració de la Generalitat que faciliti a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Departament de la Presidència de l'Administració de la Generalitat a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 158/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.